

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง คำนาม
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง เอกลักษณ์หลักภาษาไทย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง คำนาม
รายวิชาภาษาไทย รหัส ท๑๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

คำนาม

ความหมายของคำนาม

คำนาม คือ คำที่ใช้เรียกชื่อ คน สัตว์ พืช สิ่งของ สถานที่ สภาพ อาการ ลักษณะทั้งที่เป็นสิ่งมีชีวิต หรือสิ่งไม่มีชีวิต ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม เช่น คำว่า คน ปลา ตะกร้า ไม้ประดู่ไทย จังหวัดพิจิตร การศึกษา ความดี ความงาม กอไผ่ กรรมกร ผึ้ง ตัว

ชนิดของคำนาม

๑) สามานยนาม (คำนามสามัญ) คือ คำนามทั่วไปที่ใช้เรียกสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่ชี้เฉพาะเจาะจง เช่น โรงเรียน ปากกา บ้าน สุนัข วัด ต้นไม้ หนังสือ

ตัวอย่าง คุณแม่ทำงานอยู่ในโรงพยาบาล
หนังสืออยู่ในกระเป๋า

๒) วิสามานยนาม (คำนามวิสามัญ) หรือเรียกว่า คำนามเฉพาะ คือ คำนามที่ใช้เรียกชื่อเฉพาะของคน สัตว์ สถานที่ และสิ่งของ เช่น วันพุธ เด็กชาย มานะ จังหวัดเชียงใหม่ วัดท่าไม้

ตัวอย่าง มานะชอบเรียนวิชาภาษาไทย
พรุ่งนี้เป็นวันจันทร์

๓) สมุหนาม (คำนามรวมหมู่) คือ คำนามที่ใช้เรียกชื่อ คน สัตว์ สิ่งของ ที่อยู่เป็นหมวดหมู่รวมกัน และคำนามเฉพาะ เช่น หมู่ คณะ ฝูง ไชลอง พวก

ตัวอย่าง ไชลองข้างอาศัยอยู่ในป่าลึก

ฝูงผึ้งมักจะอยู่กันเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ

๔) ลักษณะนาม คือ คำนามที่บอกลักษณะของนามข้างหน้าที่จะใช้ตามหลังคำที่บอกจำนวน เช่น ต้น หลัง ตัว ผืน เส้น สาย

ตัวอย่าง ภาคเหนือมีแม่น้ำหลัก ๔ สาย

พ่อซื้อขลุ่ยให้มานี้ ๑ เล้า

๕) อาการนาม คือ คำนามที่แสดงอาการ มักมีคำว่า “การ” และ “ความ” นำหน้าอยู่เสมอ เช่น การกิน การพูด การอ่าน ความรักความดี ความคิด

ตัวอย่าง การเดินไม่ถูกวิธีจะทำให้หกล้มได้

ขอเชิญทุกท่านร่วมทำความดีถวายในหลวงของเรา